DZIENNIK URZĘDOWY
POWIATU MIECHOWSKIEGO.

Prenumerata kwartalnie 3 Korony. Nr. 10. Miechów, dnia 10. listopada 1917.

131.

V. A. Nr. 28085.

Obwieszczenie
w sprawie klasyfikacyi środków przewozowych.

C. i k. Wojskowe Jeneralne Gubernatorstwo w Polsce zarządziło na podstawie § 8 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 22. grudnia 1915, wydanego w sprawie poboru środków przewozowych dla celów wojskowych, przegląd (klasyfikacyę) zgłoszonych środków przewozowych znajdujących się w powiecie miechowskim.

Środki przewozowe znajdujące się w gminach powiatu miechowskiego klasyfikowane będą od dnia 12. listopada do dnia 22. grudnia 1917.

Dni i miejsca klasyfikacyi ogloszone zostały osobnemi obwieszczeniami.

Każdy posiadacz środka przewozowego obowiązany jest wszystkie znajdujące się w jego posiadaniu środki przewozowe, w tym stanie, w jakim zwyczajnie są używane, przedstawić pojedynczo komisyi lub zarządzić ich przyprowadzenie przed komisyę a mianowicie: Konie wierzchowe i zwierzęta juczne okiełzane i osiodłane, pojedynczo-prowadzone; wozy i pojazdy wszelkiego rodzaju ze zaprzęgniętemi do nich zwierzętami pociągowemi; wozy i pojazdy nadliczbowe mają być przyczepione do wozów zaprzęgniętych; nadliczbowa uprząż i rzędy na konie mają być załadowane na wozach.

Wozy motorowe mają być przedstawione komisyi ze wszystkiemi ich częściami składowemi, o ile możności w stanie zdatnym do użycia, zresztą w sposób właściwy.

Nadliczbowe zwierzęta pociągowe mają być przedstawione komisyi pojedynczo lub parami w uprzężach, o ile ta jest do dyspozycyi; psy pociągowe z kagańcami prowadzone na smyczach.

Posiadacze środków przewozowych, którzy posiadają same tylko wozy lub pojazdy, mają przedstawić je również komisyi; Wójt, względnie sołtys zarządzi przyczepienie ich do wozów zaprzągniętych innych posiadaczy środków przewozowych, pochodzących z tej samej miejscowości.

Do przeglądu należy przyprowadzić wszystkie

konie bez wyjątku a więc także i konie, które w myśl § 10 punkt 1—6 wspomnianego rozporządzenia Naczelnego Wodza armii wolne są od przedstawienia przed komisyą klasyfikacyjną. Konie te zostaną przez komisyę jako takie zaopatrzone znakiem.

Każdy posiadacz środka przewozowego, który przez komisyę uznany zostanie za zdatny, względnie zą nadający się do użycia, otrzyma kartę przeznaczenia, którą obowiązany jest przyjąć i starannie przechowywać.

Dalsze obowiązki, wynikające z otrzymania karty przeznaczenia, zawarte są w pouczeniu na niej się znajdującem.

Posiadacze środków przewozowych, którzy nie zastosują się do powyższych postanowień, zostaną w myśl § 22 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii — o ile czyn nie podpada pod surowszą karę — ukarani grzywną do trzech tysięcy koron, albo karą aresztu do trzech miesięcy. Obok grzywny można nałożyć karę aresztu do jednego miesiąca.

Konie, które po ukończeniu klasyfikacyi nie będą miały wspomnianego wyżej znaku, ulegną konfiskacie bez żadnego odszkodowania.

Naśladowanie znaku i posiadanie zdatnego na ten cel przyrządu podpada karze za fałszowanie dokumentów publicznych.

Zaznacza się w końcu, że przedstawienie środków przewozowych przed komisyę klasyfikacyjną nie pociągnie za sobą bezzwłocznego poboru, lecz służyć będzie wyłącznie dla celów ewidencyi.

Miechów, dnia 6. listopada 1917.

132.

Rozporządzenie z dnia 17. września 1917 r., dotyczące ustanowienia samorządu powiatowego.

Na podstawie upoważnienia Jego Ces. i Król. Apostolskiej Mości, udzielonego z mocy Najwyższego dowództwa, zarządza się dla obszarów Polski, pozostających w austryacko-węgierskiej administracyi wojskowej, co następuje:

§ 1.

Utworzenie reprezentacyi powiatowych.

Dla każdego powiatu tworzy się reprezentacyę powiatową.

Zmiany granic powiatów pociągają za sobą odpowiednie zmiany obszaru, na który rozciąga się zakres działania reprezentacyi powiatowych.

Reprezentacye powiatowe mogą za zgodą Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego łączyć się dla osiągnięcia specyalnych celów w związki powiatowe.

Działalność każdego związku powiatowego określa statut, zatwierdzony przez Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe.

Miasto Lublin wyłącza się ze związku reprezentacyi powiatowej.

§ 2.

Skład reprezentacyi powiatowych.

Reprezentacya powiatowa składa się w powiatach, w których liczba mieszkańców nie przenosi 100.000, z 24 deputatów, w powiatach mających ponad 100.000 mieszkańców powiększa się liczbę deputatów o jednego na każde rozpoczęte 10.000 mieszkańców.

Reprezentacye powiatowe wybiera się na okres 3-letni. W skład ich wchodzą przedstawiciele następujących interesów:

1) grupa najwyżej opodatkowanych z handlu, przemysłu i własności nieruchomej;

2) miasta;

3) gminy wiejskie.

Liczbę mandatów rozdziela się na poszczególne grupy w następujący sposób:

I. Przedewszystkiem oznacza się liczbę deputatów miejskich na podstawie stosunku liczby mieszkańców miast do ogólnej liczby ludności powiatu, przyczem liczbę mandatów przypadających miastom zwiększa się o 1 kosztem reszty mandatów. Liczba mandatów miejskich ma nadto wynosić przynajmniej $^1/_6$ ogólnej liczby mandatów, a nie może przekroczyć $^1/_2$ ogólnej liczby mandatów, przypadających odnośnemu powiatowi.

II. Ilość mandatów pozostałą po odjęciu mandatów miejskich rozdziela się w równych częściach między grupę najwyżej opodatkowanych z handlu, przemysłu i własności nieruchomej i grupę gmin wiejskich. Przy nieparzystej liczbie mandatów przypada pozostały mandat grupie gmin wiejskich. Jeżeli ilość uprawnionych do wyboru w grupie najwyżej opodatkowanych nie jest przynajmniej dziesięć razy tak wielką, jak przypadająca na tę grupę ilość mandatów, następuje odpowiednia redukcya liczby mandatów tej grupy na rzecz liczby mandatów grupy gmin wiejskich.

Funkcya deputata jest urzędem honorowym.

§ 3.

Grupa najwyżej opodatkowanych z handlu, przemysłu i własności nieruchomej.

Uprawnieni do wyboru z tej grupy wybierają przypadającą na nich liczbę deputatów w jednem ciele wyborczem.

Uprawnionym do wyboru jest, kto w powiecie w czasie rozpisania wyborów:

1) posiada własność ziemską o obszarze conajmniej 150 morgów polskich, albo

2) dzierżawi grunta o obszarze conajmniej 300 morgów polskich, albo

3) posiada dom mieszkalny, przedstawiający na podstawie oszacowania dla celów ubezpieczenia od ognia wartość conajmniej 30.000 rb., albo

4) prowadzi przedsiębiorstwo przemysłowe lub fabryczne ze stałą siedzibą, w którem pracuje stale conajmniej 100 robotników, albo

5) ma przepisany patent przemysłowy I—IV klasy, względnie patent handlowy I lub II klasy.

Prawo wyboru wykonuje się z reguły osobiście.

Do osobistego wykonywania prawa wyborczego w tej grupie są wymagane:

1) ukończony 25 rok życia;

2) płeć męska;

3) korzystanie z pełni praw cywilnych;

4) nieskazitelność.

Nieskazitelnym w rozumieniu tego rozporządzenia jest każdy, kto nie był skazany z powodu zbrodni lub występku popełnionego z chciwości lub przeciw obyczajności publicznej. Osoby skazane z powodu zbrodni będą znowu uważane za nieskazitelne z upływem 10-ciu lat, osoby skazane z powodu występku z upływem 5-ciu lat po odcierpieniu lub prawomocnem darowaniu kary.

Osoby prawne wykonywują prawo wyborcze przez członka swej reprezentacyi, kobiety i pełnoletni mężczyźni poniżej 25 lat przez pełnomocników, małoletni i nie mający zdolności do działań prawnych przez swych prawnych zastępców, kilku właścicieli przez osobę ze swego grona wspólnie wyznaczoną. Osoby te muszą jednak posiadać warunki potrzebne do osobistego wykonywania prawa wyborczego. Pełnomocnicy mogą zastępować tylko jednego uprawnionego do wyboru.

Każdy uprawniony do wyboru może oddać za siebie w jednym powiecie tylko jeden głos.

Państwo, o ile ma w tej grupie prawo wyborcze, wykonuje je przez swego delegata.

§ 4.

Grupa miast.

Do grupy tej należą te miasta, do których odnoszą się rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 18. sierpnia 1916 r., Nr. 64 i 65 Dz. rozp.

Mandaty przypadające na tę grupę rozdziela się między miasta znajdujące się w powiecie wedle ilości ich mieszkańców; każde miasto musi jednak otrzymać przynajmniej jeden mandat.

Ilość deputatów, przypadającą na każde miasto wybierają członkowie rady miejskiej i członkowie magistratu nie należący do rady miejskiej pod przewodnictwem burmistrza (prezydenta miasta).

§ 5.

Grupa gmin wiejskich.

Deputatów tej grupy wybiera się w ten sposób, aby o ile możności na każdą gminę wiejską przypadał jeden deputat. Gdyby to było niemożliwe, należy kilka gmin połączyć w jeden okręg wyborczy.

Uprawnionym do wyboru jest każdy:

1) kto jest uprawniony do głosowania na zgromadzeniu gminnem, albo

2) kto w czasie rozpisania wyborów posiada w gminie dom mieszkalny, przedstawiający na podstawie oszacowania w celu ubezpieczenia od ognia wartość conajmniej 2.000 rb., albo też patent handlowy lub przemysłowy, albo

3) kto w gminie jest zamieszkały, ukończył 25 lat i cztery klasy szkoły średniej.

Osoby wspomniane w punkcie 3. nie mogą wykonywać prawa wyborczego przez pełnomocnika. Pozatem obowiązują co do wykonywania prawa wyborczego przepisy § 3 ustępu 3 do 7.

Uprawnionym do wyboru w grupie najwyżej opodatkowanych nie przysługuje prawo głosu w grupie gmin wiejskich.

§ 6.

Wybieralność.

Wybranym może być każdy, kto:

1) ukończył 30 rok życia;

2) jest płci męskiej;

3) korzysta z pełni praw cywilnych;

4) mieszka w powiecie lub posiada tam realność, względnie przedsiębiorstwo przemysłowe ze stałą siedzibą;

5) jest nieskazitelny;

6) włada językiem polskim w słowie i piśmie.

§ 7.

Ordynacya wyborcza.

Przepisy, dotyczące rozpisania i przeprowadzenia wyborów wyda Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe w drodze rozporządzenia.

§ 8.

Zakres działania reprezentacyi powiatowej.

Do zakresu działania reprezentacyi powiatowej należy:

I. Piecza nad gospodarczymi, zdrowotnymi i kulturalnymi interesami powiatu, jakoto:

1) zarząd własnego majątku;

2) ochrona i rozwój rolnictwa, handlu i przemysłu;

3) budowa i utrzymanie potrzebnych dla powiatu dróg i innych środków komunikacyjnych, tudzież sub-

wencyonowanie urządzeń komunikacyjnych, których utrzymanie należy do innych czynników:

4) opieka nad zdrowotnością;

5) urządzenie i utrzymanie, albo subwencyonowanie szpitali i innych urządzeń sanitarnych;

6) sprawy ubogich;

7) popieranie oświaty ludowej i zawodowego wykształcenia;

8) zarządzenia celem zwalczania pijaństwa.

Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe oznaczy w ostatniej instancyi drogi, których utrzymanie należeć będzie do reprezentacyi powiatowej.

II. Opieka i nadzór nad gospodarką gmin wiejskich i miast i wypełnianiem ich powinności.

Komendy powiatowe mają sprawy te przekazywać do załatwienia reprezentacyom powiatowym.

III. Współdziałanie w wykonywaniu zadań państwowych poruczonych reprezentacyi powiatowej przez władze rządowe.

IV. Stawianie wniosków w sprawie zarządzeń, dla których wymagana jest droga ustawowa, a które dotyczą interesów powiatu.

§ 9.

Dochody reprezentacyi powiatowych.

a) Subwencye państwowe i te dochody państwowe, które reprezentacyom powiatowym będą przekazane w drodze ustawy.

b) Dochody własne:

1) dodatki do podatków państwowych i gminnych;

2) dochody z bezpośrednich podatków powiatowych, wprowadzonych osobnymi przepisami ustawowymi, a w szczególności z podatku od psów;

3) opłaty za używanie zakładów i urządzeń utrzymywanych przez reprezentacye powiatowe w interesie publicznym;

4) opłaty na pokrycie kosztów utrzymywania takich urządzeń, pobierane od właścicieli ziemskich i przemysłowców, którzy z powyższych urządzeń mają specyalne korzyści;

5) dochody uzyskane z ustawowego zmonopolizowania sprzedaży artykułów pierwszej potrzeby na rzecz reprezentacyi powiatowej;

6) dochody z własnego majątku.

Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe może nałożyć na miasto Lublin jednorazową lub stałą opłatę dodatkową na pokrycie wydatków administracyjnych przyległego powiatu.

§ 10.

Organa reprezentacyi powiatowej.

Organami reprezentacyi powiatowej są:

Sejmik powiatowy, wydział powiatowy i przewodniczący.

Przewodniczącym jest każdorazowy komendant powiatowy albo w jego zastępstwie kierujący komisarz cywilny.

§ 11.

Sejmik powiatowy.

Sejmik powiatowy zwołuje przewodniczący z reguły co kwartał. Sejmik musi być zwołany skoro tego zażąda 1/3 deputatów. Do powzięcia uchwał wymaganą jest obecność oprócz przewodniczącego przynajmniej połowy ogólnej liczby deputatów.

Uchwały zapadają większością głosów. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

Następujące sprawy wymagają uchwały sejmiku:

1) ustalenie budżetu powiatowego i sprawdzenie zamknięcia rachunkowego;

2) urządzenie biura reprezentacyi powiatowej i oznaczenie liczby i uposażenia urzędników;

3) jednorazowe wydatki ponad pięć tysięcy koron;

4) objęcie stałych zobowiązań w wysokości ponad pięćset koron rocznie;

5) zaciąganie pożyczek, stale budżet obciążających;

6) uchwały co do zaprowadzenia podatków powiatowych i innych opłat, dodatków do podatków państwowych i gminnych, jakoteż monopolów powiatowych, oraz stawianie odpowiednich wniosków (§ 8 punkt IV);

7) uchwalenie regulaminu dla sejmiku i wydziału powiatowego;

8) rozstrzyganie zażaleń przeciw uchwałom wydziału powiatowego;

9) sprawy, co do których sejmik zastrzegł sobie decyzyę.

Do stawiania wniosków na sejmiku są uprawnieni:

a) przewodniczący w imieniu zarządu wojskowego;

b) wydział powiatowy;

c) każdy deputat.

Sejmik może wyznaczać komisye dla spraw specyalnych i wydawać dla nich regulaminy.

§ 12.

Wydział powiatowy.

Wydział powiatowy składa się z przewodniczącego sejmiku i sześciu członków, których się wybiera w ten sposób, że deputaci wybrani z poszczególnych grup wyborczych, delegują po jednym członku, pozostałych zaś trzech wybiera cały sejmik. W ten sam sposób wybiera się dla każdego członka wydziału jednego zastępcę.

Wydział powiatowy zwołuje przewodniczący z reguły co miesiąc. Wydział musi być zwołany, jeżeli tego zażąda dwóch członków wydziału.

Do ważności uchwał wydziału powiatowego wy-

maganą jest oprócz przewodniczącego obecność najmniej trzech członków.

Uchwały zapadają większością głosów. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

Wydział powiatowy przygotowuje sprawy, mające wejść pod obrady sejmiku i decyduje o wzystkich innych sprawach, które nie zostały zastrzeżone sejmikowi.

Wydział powiatowy deleguje jednego ze swoich członków do prowadzenia biura reprezentacyi powiatowej.

Wydział powiatowy sprawuje nadzór nad gospodarką gmin miejskich i wiejskich i ma władzę dyscyplinarną nad burmistrzami (prezydentami miast), wójtami i innymi urzędnikami gminnymi. Kary dyscyplinarne są następujące:

1) napomnienia i nagany;

2) kary pieniężne do wysokości stu koron;

3) zawieszenie w urzędowaniu aż do decyzyi Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego.

Wydział ma prawo zawieszać wykonanie uchwał reprezentacyi i organów miast i gmin wiejskich aż do decyzyi Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego.

Członkowie wydziału i komisyi mogą otrzymywać dyety na mocy uchwały sejmiku w miarę środków, jakimi reprezentacya powiatowa rozporządza.

§ 13.

Przewodniczący.

Przewodniczący kieruje obradami i stara się o wykonanie uchwał sejmiku oraz wydziału powiatowego i załatwia sprawy bieżące. Podpisuje wszystkie pisma w imieniu reprezentacyi powiatowej. Dokumenty, mocą których powiat zaciąga zobowiązania, muszą być oprócz niego podpisane jeszcze przez dwóch członków wydziału powiatowego.

Przewodniczący przyjmuje personal biurowy po wysłuchaniu wydziału powiatowego i sprawuje władzę dyscyplinarną nad tym personalem.

§ 14.

Język urzędowy.

Językiem urzędowym sejmiku, wydziału powiatowego i wszystkich ich organów jest język polski.

Wszystkie reprezentacye powiatowe muszą jednak przyjmować i załatwiać pisma komend wojskowych bez względu na ich język, nie polskie zaś podania stron wtedy, jeśli język podania jest prawnie uznany i conajmniej dziesięć procent mieszkańców powiatu go używa.

§ 15.

Prawo nadzoru.

Przewodniczący ma prawo zawiesić wykonanie uchwał wydziału powiatowego i sejmiku.

Zawieszenie musi być zarządzone, jeżeli uchwały sprzeciwiają się obowiązującym ustawom, przepisom i legalnym zarządzeniom władz albo też przekraczają zakres działania reprezentacyi powiatowej. W razie zawieszenia uchwały wydziału powiatowego, obowiązany jest przewodniczący przedłożyć odnośną sprawę sejmikowi na najbliższem posiedzeniu; w razie zawieszenia uchwały sejmiku musi przedłożyć odnośną sprawę w przeciągu trzech dni Jeneralnemu Gubernatorstwu wojskowemu do decyzyi.

Jeneralnemu Gubernatorstwu wojskowemu przysługuje prawo nadzoru nad całą działalnością reprezentacyi powiatowych.

Następujące uchwały wymagają w każdym razie zatwierdzenia Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego:

1) przyjęcie dróg i innych środków komunikacyjnych w zarząd powiatu;

2) zaprowadzenie podatków powiatowych i innych opłat, dodatków do podatków rządowych i gminnych, monopolów powiatowych a to nie naruszając przepisu § 8, ustęp IV;

3) ustalenie budżetu powiatowego i zatwierdzenie zamknięcia rachunkowego;

4) objęcie zobowiązania w wartości ponad pięćdziesiąt tysięcy koron.

Jeżeli reprezentacya powiatowa nie wypełniła swoich zadań leżących w interesie publicznym, może przewodniczący po zasięgnięciu upoważnienia Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego nakazać załatwienie tych spraw i zawiadomić o tem dodatkowo reprezentacyę powiatową.

§ 16.

Zażalenia.

Jeżeli kto wskutek jakiejś uchwały reprezentacyi powiatowej lub zarządzenia jej przewodniczącego czuje się pokrzywdzonym w swych prawach, może w ciągu 14-u dni, licząc od dnia doręczenia lub powiadomienia o zarządzeniu, wnieść na ręce przewodniczącego zażalenie do Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego.

Rozstrzygnięcie Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego jest ostateczne.

§ 17.

Rozwiązanie reprezentacyi powiatowej.

Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe może przed upływem czasu trwania urzędowania rozwiązać repre-

zentacyę powiatową, w którym to wypadku wyda stosowne zarządzenia co do dalszego prowadzenia jej agend.

§ 18.

Przepisy wykonawcze.

Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe upoważnione jest do wydania wszelkich zarządzeń i rozporządzeń, potrzebnych do skutecznego przeprowadzenia niniejszego rozporządzenia.

§ 19.

Termin wejścia w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

C. i k. Jenerał-Gubernator wojskowy:
Szeptycki, w. r., jenerał-major.

133.

Rozporządzenie z dnia 5. października 1917 r., dotyczące ordynacyi wyborczej powiatowej.

Na podstawie §§ 7 i 18 rozporządzenia z dnia 17. września 1917 r. Nr. 76 Dz. rozp., zarządza się w sprawie wyboru sejmików i wydziałów powiatowych, co następuje:

Prawo wybierania i wybieralności.

§ 1.

Z pomiędzy osób uprawnionych do wyboru po myśli postanowień ordynacyi powiatowej nie mogą wykonywać prawa wybierania, ani być wybranymi:

a) osoby, żyjące z jałmużny lub pobierające wsparcia dla biednych z publicznych funduszów; za wsparcia dla biednych nie uważa się wsparć z funduszów kas chorych, rent pobieranych z powodu starości lub kalectwa, dalej zasiłków na utrzymanie z funduszów państwowych ani też zapomóg udzielanych przez instytucye, powstałe z powodu wojny (komitety ratunkowe, kuchnie ludowe i t. p.);

b) osoby, do majątku których ogłoszono konkurs, póki trwa postępowanie konkursowe;

c) osoby, odbywające karę aresztu lub pozostające w śledztwie sądowem z powodu zbrodni lub występku, popełnionego z chciwości albo przeciw obyczajności publicznej.

§ 2.

Deputatami powiatowymi oraz członkami wydziału powiatowego nie mogą być wybrani:

a) urzędnicy i słudzy powiatu albo zakładów powiatowych, póki pozostają w służbie, a po rozwiązaniu stosunku służbowego, póki rachunki wynikłe z tego stosunku nie zostaną ostatecznie załatwione;

b) posiadacze koncesyi na przedsiębiorstwa powiatowe jakoteż dzierżawcy i kierownicy takich przedsiębiorstw;

c) dzierżawcy nieruchomości i dochodów powiatowych;

d) osoby mające z powiatem umowę o wykonanie robót lub o dostawy.

Deputaci powiatowi tudzież członkowie wydziału powiatowego, którzy wejdą z powiatem w jeden z powyższych stosunków, muszą złożyć swój mandat.

Osoby, prowadzące z powiatem spór prawny, nie mogą wykonywać urzędu deputata powiatowego ani członka wydziału powiatowego aż do zakończenia sporu.

Wybierać można na deputatów powiatowych i członków wydziału powiatowego wszystkie osoby, posiadające prawo wybieralności według § 6 ordynacyi powiatowej bez względu na to, czy posiadają wogóle czynne prawo wyborcze, względnie są upoważnione do wybierania w danej grupie wyborczej lub w danem ciele wyborczem, gdzie ich kandydaturę postawiono.

Przeprowadzenie wyborów. Ogólne postanowienia.

§ 3.

Celem przeprowadzenia wyborów do reprezentacyi powiatowej mianuje Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe dla każdego powiatu komisarza wyborczego i jego zastępcę.

Nadzór nad przeprowadzeniem wyborów przysługuje Komendzie powiatowej.

Koszta wyborów ponoszą reprezentacye powiatowe.

Koszta przeprowadzenia pierwszych wyborów poniosą zaliczkowo Komendy powiatowe na rachunek reprezentacyi powiatowych.

Listy wyborcze.

§ 4.

Listy wyborcze sporządza się dla grupy gmin wiejskich i grupy najwyżej opodatkowanych z handlu, przemysłu i własności nieruchomej.

W listach wyborczych, ułożonych porządkiem alfabetycznym mają być podane: nazwisko, zawód (zatrudnienie), wiek i mieszkanie wyborców.

Nazwiska należy opatrzyć liczbą bieżącą.

Listy wyborcze dla grupy gmin wiejskich.

§ 5.

Listy wyborcze sporządza się w obrębie każdej gminy dla każdej miejscowości z osobna.

Listy wyborcze sporządza wójt przy pomocy peł-

nomocników i sołtysów w 2 egzemplarzach i przedkłada je do zatwierdzenia komisarzowi wyborczemu, który ma pieczę nad prawidłowem ułożeniem tych list. Komisarz wyborczy sprawdza listy, prostuje ewentualne usterki lub zarządza ułożenie nowych list; listy uznane za dobre zatwierdza i zwraca wójtowi.

Zatwierdzone listy wyborcze wykłada się przez 8 dni do ogólnego wglądu, a to jeden egzemplarz w urzędzie gminnym, drugi u sołtysa danej miejscowości.

§ 6.

Wójt ogłasza wyłożenie list wyborczych we wszystkich miejscowościach danej gminy, wyznaczając równocześnie 8-dniowy termin do wglądu oraz wnoszenia reklamacyi w urzędzie gminnym.

Dla załatwienia reklamacyi ustanawia się komisyę reklamacyjną złożoną z 5 członków, wybranych przez gremium sołtysów i pełnomocników pod przewodnictwem wójta.

Komisya reklamacyjna wybiera ze swego grona przewodniczącego i jego zastępcę.

Do ważności uchwał komisyi reklamacyjnej potrzebna jest obecność przewodniczącego (zastępcy) oraz najmniej 2 członków.

W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

§ 7.

Reklamacye może wnosić każdy, kto się uważa za uprawnionego do wyboru, a do listy wyborczej w danej grupie nie został wpisany, jakoteż każdy wyborca w danej grupie celem wykreślenia osób nie posiadających prawa wyborczego, jak również celem przeniesienia poszczególnych wyborców do innych grup.

Za małoletnich oraz niemających zdolności do działań prawnych wykonywują prawo reklamacyi ich prawni zastępcy.

§ 8.

W każdym poszczególnym wypadku należy wnosić osobną reklamacyę; reklamujący musi wraz z wniesieniem reklamacyi dostarczyć dowodów potrzebnych do udowodnienia swego żądania. Komisya reklamacyjna może reklamacye uwzględnić, odrzucić lub też zarządzić uzupełniające dochodzenia.

Jeżeli reklamacya tyczyła się trzeciej osoby, należy o ile możności przed rozstrzygnięciem dać jej możność oświadczenia się, jakoteż zawiadomić ją o dokonanem skreśleniu lub przeniesieniu do innej grupy. Wszelkie skreślenia w listach wyborczych należy uskutecznić w ten sposób, aby pierwotny spis pozostał widoczny.

§ 9.

Wniesione reklamacye załatwia komisya reklamacyjna w ciągu 5 dni i uskutecznia potrzebne poprawki w obu egzemplarzach listy wyborczej.

Od rozstrzygnięcia komisyi reklamacyjnej niema odwołania.

Po przeprowadzeniu postępowania reklamacyjnego przedkłada się jeden egzemplarz sprostowanej listy wyborczej komisarzowi wyborczemu.

Listy wyborcze dla grupy najwyżej opodatkowanych z handlu, przemysłu i własności nieruchomej.

§ 10.

Listę wyborczą sporządza Komenda powiatowa dla całego powiatu i wykłada ją do ogólnego wglądu przez 8 dni.

§ 11.

Komenda powiatowa ogłasza wyłożenie listy wyborczej, wyznaczając równocześnie 8-dniowy termin do wnoszenia reklamacyi.

Do załatwienia reklamacyi ustanawia się komisyę reklamacyjną złożoną z komisarza wyborczego, jako przewodniczącego i z 4 przez niego powołanych wyborców tej grupy.

Do ważności uchwał komisyi reklamacyjnej potrzebna jest obecność przewodniczącego (zastępcy) oraz najmniej 2 członków.

W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego. Postanowienia §§ 7, 8 i 9 tej ordynacyi mają tu analogiczne zastosowanie.

Zgromadzenia wyborcze.

§ 12.

Od dnia rozpisania wyborów aż do ostatniego dnia poprzedzającego wybory w danej grupie mogą wyborcy urządzać zgromadzenia wyborcze.

O zezwolenie na odbycie zgromadzenia należy postarać się najpóźniej na 24 godzin przedtem w Komendzie powiatowej, która może przez urzędowe organa wykonywać nadzór nad przebiegiem zgromadzenia.

Porządek wyborów.

§ 13.

Najpierw wybiera grupa gmin wiejskich, po ukończeniu wyborów w tej grupie, grupa miast, nakoniec grupa najwyżej opodatkowanych z handlu, przemysłu i własności nieruchomej.

Terminy wyborów w poszczególnych grupach wyznacza komisarz wyborczy i czuwa nad tem, aby naj-

później 5 dni przed wyborem podano do ogólnej wiadomości dzień oraz godzinę rozpoczęcia wyborów, jakoteż lokal wyborczy.

W razie, jeżeli 2 lub więcej gmin wybiera wspólnie jednego deputata, wyznacza komisarz wyborczy również miejscowość, w której wybory mają się odbyć.

Komisye wyborcze.

§ 14.

Każdym aktem wyborczym kieruje komisya wyborcza, złożona z przewodniczącego i 4-ch członków.

W grupie gmin wiejskich mianuje przewodniczących komisarz wyborczy. Przewodniczący mogą być powołani także z poza grona wyborców.

W grupie miast przewodniczy burmistrz (prezydent miasta) lub jego zastępca, w grupie najwyżej opodatkowanych przewodniczy komisarz wyborczy lub jego zastępca.

Dwóch członków komisyi wyborczej powołuje przewodniczący z pomiędzy wyborców danej grupy i danego koła wyborczego. Komisya ta uzupełnia się przez dobranie dwóch dobrowolnie zgłaszających się wyborców danej grupy i danego koła wyborczego. Z pomiędzy większej ilości dobrowolnie zgłaszających się wyborców dokonywa wyboru przewodniczący.

Komisarz wyborczy może być obecnym przy wyborach w grupie gmin wiejskich i miast osobiście lub dać się zastąpić przez delegata.

§ 15.

Przy wyborach mogą uczestniczyć mężowie zaufania z pomiędzy wyborców jako bezpośredni świadkowie aktu wyborczego i jako tacy przebywać stale w pobliżu komisyi wyborczej.

O ilości mężów zaufania decyduje ostatecznie komisya wyborcza. O ile wybory odbywają się na podstawie zgłoszonych kandydatów (list kandydatów), może dla każdego zgłoszonego kandydata (każdej listy kandydatów) jeden mąż zaufania uczestniczyć w akcie wyborczym.

Mężowie zaufania mają prawo zwracać komisyi wyborczej uwagę na ewentualnie dostrzeżone naruszenia przepisów wyborczych przez wyborców, nie wolno im jednak w jakikolwiek sposób mieszać się bezpośrednio do czynności wyborczej.

§ 16.

Do ważności uchwał komisyi wyborczej jest wymagana obecność przewodniczącego i najmniej 2 członków.

Przewodniczący może się dać chwilowo zastąpić przez jednego z członków komisyi.

Uchwały komisyi wyborczej zapadają większością głosów. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

§ 17.

Przewodniczący oznacza, którzy członkowie komisyi wyborczej mają podczas aktu wyborczego prowadzić listę wyborczą, protokół wyborczy, w grupach zaś miast i najwyżej opodatkowanych również listę głosujących.

W liście wyborczej należy zaznaczyć oddanie głosu przy nazwisku odnośnego wyborcy. Jeżeli co do tożsamości wyborcy wyłonią się wątpliwości, których nie można inaczej usunąć, może komisya wyborcza żądać udowodnienia jego tożsamości.

Pełnomocnictwa wyborcze muszą być wystawione na piśmie w obecności 2 świadków.

Protokół wyborczy ma zawierać wszystkie istotne momenta czynności wyborczej, a w szczególności rozstrzygnięcia komisyi wyborczej i stosunek oddanych głosów.

Do listy głosujących należy wpisywać głosujących wyborców po kolei, umieszczając przy ich nazwisku numera porządkowe z listy wyborczej.

W razie przerwania czynności wyborczej należy akta wyborcze i urny urzędowo zamknąć.

Przepisy co do sposobu głosowania w grupie gmin wiejskich.

§ 18.

Wybory odbywają się na podstawie listy wyborczej, której jeden egzemplarz otrzymuje przewodniczący komisyi wyborczej od komisarza wyborczego, drugi zaś od wójta, względnie, jeżeli dwie lub więcej gmin wspólnie wybiera, od wójtów tych gmin. Jeżeliby oba egzemplarze nie były ze sobą zgodne, należy o ile możności niezgodność tę wyjaśnić i usunąć; w razie, gdyby zachodziła jaka wątpliwość, uważa się za autentyczny ten egzemplarz, który znajdował się u komisarza wyborczego.

§ 19.

Wybory w tej grupie odbywają się tajnie przez balotowanie zgłoszonych kandydatów. Kandydatów zgłaszać można po ogłoszeniu terminu wyborów do czasu rozpoczęcia aktu wyborczego, na ręce wójta, po ukonstytuowaniu się komisyi wyborczej natomiast na ręce przewodniczącego komisyi wyborczej, który w tym celu wyznaczy odpowiedni termin. Zgłoszenia można uskuteczniać pisemnie, albo ustnie.

Kandydata uważa się za ważnie zgłoszonego, jeżeli się za nim oświadczy conajmniej 50 wyborców danego ciała wyborczego.

§ 20.

Do głosowania używa się gałek lub kartek urzędowych, które mają być w odpowiedniej ilości przygotowane w lokalu wyborczym.

§ 21.

Głosowanie odbywa się na każdego kandydata z osobna. Los rozstrzyga, w jakim porządku kandydaci mają się poddać balotowi.

Przewodniczący lub członek komisyi wyborczej przez niego do tego wyznaczony odczytuje listę wyborczą według poszczególnych miejscowości, wręcza wyborcy gałkę (kartkę) i notuje głosy oddane na poszczególnych kandydatów w liście wyborczej. Wyborca wrzuca gałkę (kartkę) do jednej z 2-ch urn wyborczych (białej i czarnej) znajdujących się przy komisyi wyborczej i zakrytych zasłoną.

Komisya wyborcza ma prawo kontroli, aby wyborca więcej jak jedną gałkę (kartkę) do urny nie wrzucił, nie wolno jej jednak tajności wyboru naruszyć.

Po odczytaniu listy wyborczej przewodniczący przyjmuje głosy od tych wyborców, którzy jeszcze głosu nie oddali i na jego wezwanie w tym celu do komisyi się zgłoszą, poczem po stwierdzeniu, że nikt się więcej do oddania głosu nie zgłasza, zamyka głosowanie na danego kandydata.

§ 22.

Po ukończeniu głosowania na każdego kandydata z osobna wyjmuje przewodniczący komisyi wyborczej gałki (kartki) z obu urn i liczy, ile gałek (kartek) wrzucono do białej urny, a ile do czarnej. Wynik ten notuje się w protokole wyborczym.

§ 23.

Po ukończeniu głosowania na wszystkich kandydatów przystępuje komisya wyborcza do stwierdzenia wyniku wyborów. W tym celu odlicza się każdemu kandydatowi ilość gałek (kartek) oddanych na niego do czarnej urny od ilości oddanej na niego do białej urny.

Tego kandydata, który wykaże w ten sposób największą przewagę gałek (kartek) z białej urny, uważa się za wybranego. W razie, gdyby żaden z kandydatów nie otrzymał większości gałek (kartek) w białej urnie, uważa się za wybranego tego kandydata, przy którym różnica między gałkami (kartkami) oddanemi do obu urn okaże się najmniejsza.

Przy równej ilości rozstrzyga los.

Wynik wyborów ma przewodniczący zaraz ogłosić.

§ 24.

Akta wyborcze należy opakować, opieczętować i wręczyć komisarzowi wyborczemu, który ma zgłosić wynik wyborów w całej grupie przed rozpoczęciem głosowania w następnej grupie.

Przepisy co do sposobu głosowania w grupie miast.

§ 25.

Ilość deputatów przypadającą na każde miasto wybierają członkowie rady miejskiej i członkowie magistratu nie należący do rady miejskiej na podstawie listy, dostarczonej przez burmistrza (prezydenta miasta).

§ 26.

Wybory w tej grupie odbywają się pisemnie i tajnie. Jeżeli na dane miasto przypada jeden lub dwa mandaty, przeprowadza się wybory według zasad absolutnej większości oddanych głosów. Jeżeli na miasto przypada więcej mandatów, przeprowadza się wybory według systemu proporcyonalnego na podstawie wniesionych list kandydatów.

§ 27.

Listy kandydatów wnosić można po ogłoszeniu terminu wyborów na ręce burmistrza (prezydenta miasta) pisemnie przed rozpoczęciem aktu wyborczego, jakoteż i po rozpoczęciu w czasie w tym celu przez przewodniczącego komisyi wyborczej wyznaczonym.

Lista kandydatów musi być podpisana przynajmniej przez 5 wyborców.

§ 28.

Każda lista kandydatów winna zawierać w wyraźnie widocznym porządku najmniej tyle nazwisk kandydatów, ile w danem mieście ma się wybrać deputatów.

Listy kandydatów należy zaopatrzyć znakiem rozpoznawczym (wielką literą).

§ 29.

Głosowanie odbywa się za pomocą kartek, na których należy wpisać imiona i nazwiska kandydatów, względnie znak rozpoznawczy listy kandydatów.

Wypełnione kartki należy w ten sposób złożyć, aby pismo nie było na zewnątrz widoczne. Przewodniczący, lub członek komisyi wyborczej przez niego do tego wyznaczony odczytuje listę wyborczą, odbiera kartkę głosowania od wyborcy, składa ją do urny i poleca zanotować oddanie głosu w liście wyborczej i w liście głosujących.

Po odczytaniu listy wyborczej przewodniczący przyjmuje głosy od tych wyborców, którzy jeszcze głosu nie oddali i na jego wezwanie w tym celu do komisyi się zgłoszą, poczem po stwierdzeniu, że nikt się więcej do oddania głosu nie zgłasza, zamyka głosowanie.

§ 30.

Po ukończeniu głosowania, przewodniczący komisyi wyborczej wyjmuje kartki z urny, rozwija je i liczy. Liczba kartek musi się zgadzać z liczbą wyborców wpisanych do listy głosujących.

Następnie przewodniczący odczytuje kartki, a wyznaczeni przez niego członkowie komisyi wyborczej notują wynik głosowania w dwóch równobrzmiących wykazach głosów w ten sposób, że każde po raz pierwszy odczytane nazwisko (literę listy kandydatów) wpisuje się, umieszczając obok niego cyfrę 1, a za każdem następnem wymienieniem tego nazwiska (litery) dodaje się liczbę porządkową 2, 3 i t. d.

§ 31.

Wątpliwości powstałe co do ważności poszczególnych kartek głosowania lub wpisów rozstrzyga komisya wyborcza. W szczególności nieważne są nadliczbowe nazwiska, lub wpisy, według których nie można dokładnie poznać woli wyborcy, jakoteż głosy oddane pod warunkami.

Kartki, które były przedmiotem specyalnego rozstrzygnięcia, należy dołączyć do protokołu wyborczego.

§ 32.

Jeżeli wybór odbył się bez zgłoszenia listy kandydatów, uważa się za wybranego tego, który otrzymał większość oddanych ważnie głosów.

Jeżeli przy pierwszem głosowaniu nie osiągnięto większości głosów, należy przeprowadzić powtórne głosowanie. Gdyby i przy powtórnem głosowaniu większości nie osiągnięto, należy przystąpić do ściślejszego wyboru pomiędzy owymi dwoma, względnie czterema kandydatami, którzy przy drugiem głosowaniu uzyskali największą ilość głosów. Jeżeli więcej kandydatów uzyska równą ilość głosów, należy przedewszystkiem przez losowanie rozstrzygnąć, którzy z nich mają wejść do ściślejszego wyboru. Głosy, które przy ściślejszym wyborze padną na innych kandydatów, są nieważne.

W razie równości głosów rozstrzyga los.

§ 33.

Jeżeli wybór odbył się na podstawie wniesionych list kandydatów, rozdziela się mandaty deputatów między wniesione listy kandydatów w stosunku do ilości głosów, jakie na poszczególne listy padną. W tym celu stwierdza się najpierw ogólną liczbę wszystkich oddanych głosów. Tę ogólną liczbę dzieli się przez liczbę mających się wybrać deputatów, powiększoną o 1. Przez otrzymany stąd iloraz, zaokrąglony ewentualnie do następnej całkowitej liczby, dzieli się liczby głosów poszczególnych list kandydatów. Z każdej listy kandydatów uważa się tylu kandydatów, od pierwszego licząc, za wybranych, ilu dla odnośnej listy z ostatniego dzielenia wypadło.

Jeżeli po dokonaniu tego podziału pozostaną jeszcze wolne mandaty, dzieli się ilość głosów każdej poszczególnej listy kandydatów przez ilość przyznanych jej już mandatów, powiększoną o 1. Tej liście kandydatów, dla której przytem wypadnie najwyższy iloraz, przyznaje się jeszcze jeden mandat.

Jeżeli pozostanie jeszcze jeden mandat do obsadzenia, dzieli się znowu liczbę głosów tej listy kandydatów, która w myśl ustępu 2 uzyskała dalszy mandat, przez powiększoną znowu o 1 łączną liczbę przypadłych jej mandatów. Powstały stąd iloraz porównuje się z ilorazami, które wypadły dla innych list kandydatów przy obliczeniu według ustępu drugiego. Liście, która teraz wykaże największy iloraz, przypada drugi do obsadzenia pozostały mandat.

Postępowanie to w razie potrzeby powtarza się.

Prawidłowość postępowania sprawdza się w ten sposób, że dzieli się liczbę głosów każdej listy kandydatów przez iloraz, na który przypadł ostatni mandat. Dzielenie to musi dla każdej listy kandydatów wykazać ogólną liczbę przypadłych jej mandatów.

Jeżeli według tego obliczenia kilka list kandydatów ma równe prawo do mandatu, a uwzględnienie wszystkich tych praw nie jest możliwe, to rozstrzyga los.

§ 34.

Wynik wyborów ma przewodniczący zaraz ogłosić, poczem należy akta wyborcze opakować i opieczętować i wręczyć komisarzowi wyborczemu, który ma ogłosić wynik wyborów w całej grupie przed rozpoczęciem głosowania w następnej grupie.

Przepisy co do sposobu głosowania w grupie najwyżej opodatkowanych z handlu, przemysłu i własności nieruchomej.

§ 35.

Odnośnie do głosowania w tej grupie mają przepisy §§ 26 do 34 odpowiednie zastosowanie z tą zmianą, że listy kandydatów wnosi się na ręce komisarza wyborczego.

Uzupełnienie składu sejmiku powiatowego.

§ 36.

Wybór deputata, który już został wybrany w jednej z grup poprzednio wybierających, jest nieważny.

Jeżeli kogoś w jednej grupie więcej razy wybrano, ma on oświadczyć do 8 dni, który wybór przyjmuje, w przeciwnym razie rozstrzyga los.

Opróżniony mandat uzupełnia się przez powołanie kandydata, który w danem ciele wyborczem po wybranych otrzymał największą ilość głosów. Jeżeli wybór odbył się na podstawie listy kandydatów, wstępuje na opróżnione miejsce ten, który w danej liście kandydatów następuje bezpośrednio po ostatnim wybranym deputacie.

W ten sam sposób uzupełnia się sejmik powiatowy, o ile mandat któregoś z jego członków zostanie unieważniony, lub też który z deputatów zrezygnuje albo z jakiegokolwiek innego powodu mandat utraci.

Postanowienia karne.

§ 37.

1) Kto przekracza zarządzenia Władz, odnoszące się do przeprowadzenia wyborów;

2) kto zachowaniem swem na zebraniu wyborczem ciężko narusza spokój i porządek;

3) kto przez świadomie fałszywe zeznania usiłuje wpłynąć na rozstrzygnięcie co do przysługującego mu prawa wyborczego lub też prawa wyborczego innej osoby;

4) kto przez swoje zachowanie utrudni lub uniemożliwi przeprowadzenie głosowania i nie zastosuje się do upomnienia organów urzędowych lub przewodniczącego komisyi wyborczej;

5) kto stara się przez przekupstwo lub za pomocą innych nieuczciwych środków wpłynąć na wynik wyborów;

6) kto będąc członkiem komisyi wyborczej, narusza swoje obowiązki urzędowe, — będzie — o ile ten czyn nie podpada pod surowsze przepisy karne — karany sądownie grzywną do 1500 koron lub aresztem do 6 miesięcy.

Przekroczenia, oznaczone w punktach 3 i 5 pociągają za sobą utratę prawa wyborczego na przeciąg danego okresu wyborczego.

Ukonstytuowanie reprezentacyi powiatowej.

§ 38.

Wybranych deputatów zaprasza przewodniczący reprezentacyi powiatowej na konstytuujące posiedzenie.

Na deputatów, którzy mimo zaproszenia bez usprawiedliwienia nie przyjdą na posiedzenie konstytuujące lub też opuszczą je przed dokonaniem wyboru wydziału powiatowego, może sejmik powiatowy nałożyć grzywnę do 1000 koron.

§ 39.

Do ważności wyboru członków wydziału powiatowego i ich zastępców z każdej grupy wyborczej i z całego sejmiku konieczna jest obecność dwóch trzecich części deputatów i bezwzględna większość głosów wszystkich wybranych deputatów z danej grupy wyborczej, względnie z całej reprezentacyi powiatowej.

§ 40.

Członków wydziału powiatowego wybierają po kolei naprzód grupa gmin wiejskich, potem grupa miast, następnie grupa najwyżej opodatkowanych, w końcu cały sejmik.

Przy wyborze mają przepisy § 32 analogiczne zastosowanie z opuszczeniem ostatniego ustępu tego paragrafu.

Po dokonaniu wyborów wszystkich członków wydziału powiatowego, wybiera się w ten sam sposób dla każdego z nich zastępców.

§ 41.

W razie, jeżeli członek wydziału powiatowego dla jakiejkolwiekbądź przyczyny nie może przejściowo sprawować swych funkcyi, powołuje przewodniczący na ten czas na jego miejsce odnośnego zastępcę.

W razie, jeżeli mandat członka wydziału powiatowego lub zastępcy się opróżni, należy przeprowadzić wybór uzupełniający.

C. i k. Jenerał-Gubernator wojskowy:
Szeptycki, w. r., jenerał-major.

134.

Obwieszczenie

c. i k. Komendy powiatowej z dnia 30. października 1917 w sprawie oddania szkolnictwa ludowego.

Na podstawie rozporządzenia z dnia 26. września 1917, Dziennik rozporządzeń Nr. 78 dotyczącego szkolnictwa, podaje się niniejszem do wiadomości, że z dniem 30 października 1917 wchodzi w życie zarówno to rozporządzenie, jak również przepisy ustanowione przez Tymczasową Radę Stanu, odnoszące się do szkół ludowych w Królestwie Polskiem wraz z rozporządzeniami przejściowemi wydanemi przez Komisyę przejściową Tymczasowej Rady Stanu.

135.

Rozporządzenie z dnia 24. października 1917 r., dotyczące zakazu wolnego handlu drzewem opałowem.

Na podstawie przepisów § 7 rozporządzenia z dnia 4. lipca 1917 r., Nr. 61 Dz. rozp., dotyczącego zaopatrywania ludności w niezbędne artykuły, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Między powiatami obszaru Polski, pozostającego w austryacko-węgierskiej administracyi wojskowej, zakazuje się wolnego handlu drzewem opałowem.

§ 2.

Na wyjątki od tego zakazu mogą zezwolić te Komendy powiatowe, z których powiatu zamierza się przewieść drzewo opałowe do innego powiatu.

§ 3.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

C. i k. Jenerał-Gubernator wojskowy:
Szeptycki, w. r., jenerał-major.

136.

Opłaty stemplowe.

Zmiana skutkiem zniżki kursu rubla.

Kurs rubla został postanowieniem Qu. Nr. 156701 z 16. września 1917 na kwotę 2 kor. 40 h. ustanowiony.

Skutkiem tej zmiany zniżają się ceny marek stemplowych w rublach wydrukowanych, a w walucie koronowej płacić się mających.

Należytości stemplowe można opłacać markami bośn.-hercegowin. obecnie w obiegu się znajdującemi w sposób następujący:

5 kop. = 12 hal. = 10 h. + 1 h. + 1 h.
10 » = 24 » = 14 » + 10 »
15 » = 37 » = 25 » + 10 » + 1 h.
20 » = 48 » = 25 » + 13 » + 10 h.

1 Rb. = 2 kor. 40 = 2 kor. + 40 h.
2 » = 4 » 80 = 2 » + 2 kor. + 50 h. + 30 h.
4 » = 9 » 60 = 5 » + 2 » + 2 kor. + 50 h. + 10 h.

137.

Pozwolenia na zakupno lub przewóz zajętych artykułów.

Ponieważ ludność wszystkie prośby o pozwolenie na zakup lub przewóz artykułów zajętych zwraca do Jen. Gub., z czego wynika, że petenci nie są obznajomieni z dotyczącemi rozporządzeniami, przeto przypomina się, że:

1) w myśl rozporządzenia z dnia 3. lipca 1917, dotyczącego zajęcia zboża i przetworów młynarskich, udzielenie pozwolenia na zakup i przewóz w obrębie okupacyi należy do P. C. Z. (Polskiej Centrali zboż.);

2) w myśl rozporządzenia z dnia 14. lipca 1917, dotyczącego zajęcia prosa, hreczki, roślin strączkowych, oraz innych nasion, pozwolenie na zakup i przewóz w obrębie okupacyi należy do Pol. Centrali rol. (P. C. R.) w Lublinie;

3) w myśl rozporządzenia z dnia 8. sierpnia 1917, dotyczącego zajęcia ziemniaków, pozwolenie na zakup i przewóz w obrębie okupacyi udzielić może P. C. Z. w Lublinie;

4) w myśl rozporządzenia z dnia 3. lipca 1917. dotyczącego zajęcia siana, pozwolenie na zakup i przewóz udzielić może Polska Centrala pasz w Lublinie.

Ludność ma się przeto starać o pozwolenie zakupu lub przewozu w filiach powiat. wyżej wymienionych central (w Miechowie filia P. C. Z. znajduje się przy ul. Krakowskiej, zastępstwo biura zakupu paszy p. Wojciechowski, hotel Witkowskiego 5).

Pozwolenie na przewóz może udzielić filia tylko producentom (Selbstversorger) wtedy, jeżeli zboże chcą przewieźć na własne zapotrzebowanie lub na nasienie.

Pozwolenia na zakup zboża w celach aprowizacyjnych nie będą bezwarunkowo wydawane, ponieważ zaopatrzenie konsumentów w miastach może nastąpić wyłącznie tylko w drodze wydziału aprowizacyjnego przy c. i k. Komendzie powiatowej.

Zwraca się ludności uwagę na powyższe ogłoszenie, aby darmo nie zwracała się w sprawie zezwoleń na zakup lub wywóz powyższych artykułów do Jen. Gubernatorstwa lub Oddziału rol., gdyż prośby takie pozostaną bez odpowiedzi.

138.

V. A. Nr. 29571/17/Pt.

Wywóz artykułów żywności należących do Polskiej Centrali zbożowej.

Unormowanie obrotu.

W sprawie zakupywania i wywozu drobnych ilości i wyrobów mlewa wydaje się następujące zarządzenia.

O każdorazowem udzieleniu zezwolenia na wywóz osobom, które równocześnie są producentami a przeznaczają do wywozu ilości pochodzące z ich własnych zapasów, zawiadamiać będzie Generał-Gubernatorstwo właściwą Komendę powiatową, która obowiązaną będzie zawiadomić Filię Polskiej Centrali zbożowej o udzieleniu takiego zezwolenia.

Jeżeli osoba, której udzielono pozwolenie wywozu nie jest równocześnie producentem, wyda Jeneralne Gubernatorstwo polecenie Dyrekcyi Polskiej Centrali zbożowej dostarczenia odnośnych ilości z podaniem miejsca dostawy i zawiadomi o tem właściwą Komendę powiatową.

W obu wypadkach pozwolenia wywozowe udziela Generalne Gubernatorstwo.

139.

Złośliwe rozbijanie telegraficznych i telefonicznych izolatorów.

Do gmin: Książ Wielki, Zagorzyce, Miechów miasto, Miechów-Jaksice, Kacice, Słomniki, Iwanowice, Michałowice, Rzeżuśnia, Racławice, Kalina Wielka, Nieszków.

Na całym obszarze okupacyjnym po lewym brzegu Wisły mnożą się wypadki złośliwego uszkodzenia telegrafów i telefonów, przez rozbijanie izolatorów.

Rozporządzeniem tutejszem Nr. 9937 z dnia 27. marca 1916 wydane zostały odnośne zarządzenia i przyjąć się musi, że je zapomniano, względnie nie poświęca się im należytej uwagi.

Wobec tego wzywa się Urzędy gminne do ścisłego stosowania się do tego zarządzenia i poleca się w przyszłości pilnować należytego wykonywania wydanych rozporządzeń. Stróżów wysyłanych do pilnowania linij telegraficznych i telefonicznych należy odpowiednio pouczyć, i nakazać im jaknajsumienniejsze wypełnianie ich obowiązków. Zaniedbanie należytego wykonywania obowiązków nakazanych zarządzeniami Komendy powiatowej będzie przez Sąd wojskowy jak najsurowiej karane.

Zauważa się przytem, że kto doniesie o zbrodniczym zamachu na uszkodzenie telegrafu lub telefonu przed wykonaniem, lub doniesie o dokonanem uszkodzeniu izolatorów przy podaniu nazwisk sprawców najbliższemu posterunkowi żandarmeryi lub Urzędowi pocztowemu, otrzyma premię w kwocie od 5 do 50 koron.

Zarządzenie to należy natychmiast ogłosić we wszystkich gminach i wsiach w sposób w miejscu używany.

140.

Przesyłki pocztowe.

W ostatnich czasach dają się słyszeć skargi, że wójtowie gmin podjęte na poczcie listy a w szczególności awiza, na znajdujące się w etapowym Urzędzie pocztowym polecone przesyłki i listy nie doręczają stronom zupełnie, albo zapóźno, wskutek tego narażają strony ze względu na przepis, że przesyłki i pieniądze, które w ciągu dwutygodniowego terminu nie zostaną podjęte, mają być zwrócone nadawcom, na niepowetowane wprost straty, zwłaszcza przy przesyłkach pieniężnych, które przez Ambasadę hiszpańską nadane zostały z zagranicy.

Poleca się przeto wójtom, aby podjęte na poczcie listy i awiza doręczali adresatom w przeciągu dni trzech licząc od dnia podjęcia ich na poczcie, a pilne listy urzędowe w razie koniecznej potrzeby doręczali nawet bezpośrednio.

141.

Obwieszczenie

w sprawie udzielania koncesyi na sprzedaż wyrobów wódczanych.

W ostatnich czasach wpływają do Komendy powiatowej liczne prośby o udzielenie koncesyi na sprzedaż wyrobów wódczanych.

Ponieważ w tutejszym powiecie istnieje już odpowiednia ilość tych sklepów, zawiadamia się, że wnoszenie powyższych próśb na razie jest bezcelowe i prośby te, zwracane będą bez skutku.

142.

Ogłoszenie

o wycofaniu z obiegu banknotów po 50 koron z datą 2. stycznia 1902.

Będące obecnie w obiegu bilety bankowe 50-koronowe z datą 2. stycznia 1902 roku wycofuje się z obiegu.

C. k. Rząd austryacki i król.-węg. w porozumieniu z Radą generalną Banku austryacko-węgierskiego wydały w tym względzie następujące zarządzenia:

Banknoty 50-koronowe z datą 2. stycznia 1902 r. będące obecnie w obiegu należy przedłożyć do dnia 31. lipca 1919 r. w zakładach głównych lub we filiach Banku austryacko-węgierskiego przy zapłatach lub do wymiany. Dzień 31. lipca 1919 r. stanowi ostateczny termin dla wycofania tych banknotów z obiegu.

Od tego dnia począwszy zakłady Banku austryacko-węgieskiego będą je przyjmowały jedynie tylko w drodze wymiany.

Po dniu 31. lipca 1925 r. ustanie obowiązek Banku austryacko-węgierskiego do wykupna lub wymiany biletów bankowych po 50 koron z datą 2. stycznia 1902 r. (art. 89 statutów).

Budapeszt, dnia 28. czerwca 1917 r.

BANK AUSTRYACKO-WĘGIERSKI

Heinrich	**Popovisc**	**Schmid**
radca generalny.	gubernator.	sekretarz generalny.

143.

Zbieranie kasztanów.

Zbieranie kasztanów jest ze względu na ich użyteczność rzeczą bardzo ważną.

Każdego, kto uzbiera większe ilości kasztanów wzywa się, aby je za zapłatą premii po 20 koron za 100 klg. bez worka, za dojrzałe i zdrowe, wolne od liści i ziemi i t. d. oddał do Magazynu prowiantowego »Fassungsstelle« w Jędrzejowie.

Uzbierane ilości mogą być także oddane w Komendzie powiatowej referentowi handlowemu, w którym to wypadku zajmie się on odstawą, potrącając z ceny kupna, należytość za odstawę.

144.

Ogłoszenie

w sprawie zagubienia legitymacyi.

Legitymacya (biała) na imię pomocniczego strażnika skarbowego Edwarda Dziurzyńskiego wystawiona przez c. i k. Komendę Straży skarbowej Jenerał-Gubernatorstwa wojskowego w Lublinie została zagubiona.

Legitymacyę tę uznaje się za nieważną. W razie odnalezienia należy takową c. i k. Komendzie powiatowej w Miechowie przedłożyć.

145.

Karty na broń i polowanie.

Następującym osobom wydano po koniec października b. r. karty na broń i na polowanie na rok 1917:

Bartyla Wojciech, z Chodowa;
Kleszczyński Bogusław, z Skrzeszowic;
Kleszczyński Józef, z Skrzeszowic;
Szawelski Adam, z Pietrzejowic;
Malarski Julian, ze Zbigał;
Nowakowski Stanisław, z Książa Wielkiego;
Nowak Zygmunt, z Luborzyc;
Mruk Tomasz, z Piotrkowic;
Wodzicki Antoni, z Niedźwiedzia;
Lewartowski Andrzej, z Dziemięrzyc;
Dutkiewicz Franciszek, z Książa Małego;
Rudzki Janusz, z Zarogowa;
Szańkowski Antoni, z Kępia;
Grzegorzewski Aleksander, z Rzędowic;
Zakrzewski Józef, ze Święcic;
Kozobudzki Janusz, z Hebdowa;
Eisermann Czesław, z Charsznicy;
Skóra Władysław, z Klonowa;
Solnicki Józef, z Majkowic;
Gacek Stefan, z Kozłowa;
Żaba Wojciech, z Charsznicy;
Marusieński Józef, z Pojałowic;
Jasiński Leon, z Miechowa;
Zdziechowski Fortunat, z Rzędowic;
Fudalej Daniel, z Wawrzeńczyc;
Zubrzycki Henryk, z Goszczy;
Radwan Stanisław, z Rawałowic;
Wiadrowski Adam, z Wrócimowic;
Skrzypczyk Józef, z Nasiechowic;
Szańkowski Feliks, z Kępia;
Szczepka Jan, ze Słaboszowa;
Gurbiel Dominik, ze Słomnik;
Gurbiel Ryszard, ze Słomnik;
Sztelle Teodor, z Michałowic;
Schutz Władysław, z Kowali;
Staniewski Bohdan, z Czuszowa;
Morstin Zygmunt, z Pławocic;
Barteczko Bronisław, z Miechowa;
Krzyk Łukasz, z Brzeska Nowego;
Kotasiński Jan, z Miechowa;
Maj Wojciech, z Goszycy;
Mandel Hugo, z Miechowa;
Wasilewski Zygmunt, z Miechowa;
Kottek Michał, z Trzebienicy;
Dębski Józef, z Komorowa;
Gwiazda Jan, z Pieczonóg;
Brzozowski Antoni, z Poręby Górnej;
Dębski Stanisław, z Komorowa;
Hamburg Józef, z Książa Małego;
Wójcicki Henryk, z Tropiszowa;
Fink Stanisław, ze Śmiłowic;
Marusa Łukasz, z Muniakowic;
Podmagórski Stanisław, z Kozłowa;
Łacic Jan, z Kowali;
Lech Tadeusz, z Miechowa;
Szopa Feliks, z Trzebienic;
Krzysztoforski Władysław, z Makowa;
Kowalski Piotr, z Błogocic;
Strasser Józef, z Miechowa;
Kowalski Stanisław, ze Słomnik;
Lande Józef, z Miechowa;
Zawadowski Antoni, z Miechowa;
Zastawny Józef, z Wierzbna;
Hochbaum Edmund, z Gruszowa;
Zurek Wojciech, z Lipnej Woli;
Dr. Szańkowski Teofil, z Wierzbna;
Gwiazda Jan, z Pieczonóg;
Dziarkowski Kazimierz, ze Pstroszyc;
Kwapik Kazimierz, z Miechowa;
Wilczyński Jan, z Miechowa;
Danielewicz Witołd, z Charsznicy;
Malatyński Antoni, z Charsznicy;
Zagrodzki Stanisław, z Charsznicy;
Kłosiński Stanisław, z Granowa;
Wojciechowski Stefan, z Miechowa.

Następującym osobom wydano po koniec października b. r. karty na broń dla osobistego bezpieczeństwa na rok 1917:

Sklenarski Mieczysław, z Miechowa;
Wesołowski Bronisław, z Kaliny Wys.;
Kleiner Josek Moszek, z Podemłynia;
Bogacka Marya, z Dosłońca;
Kraykowski Andrzej, z Miechowa;
Forma Zbigniew Franciszek, z Ibramowic;
Spycharska Zofia, ze Szreniawy;
Potok Aron, z Toporowa;
Ryba Israel, z Pieczonóg;
Piechowski Zygmunt, z Proszowic;
Budzikowski Jan, z Miechowa;
Dr. Bartel Alfred, z Miechowa;
Perczyński Piotr, z Dal;
Cieślikowski Józef, z Miechowa;
Skrzypczyk Feliks, ze Słomnik;
Sokół Wojciech, z Przybysławic;
Domagała Józef, z Jakubowic;
Włosek Jan, ze Zgody;
Żabiński Edward, z Miechowa;
Marcinkowski Jan, z Szarbi;
Sroga Franciszek, z Górki Kościejowskiej;
Jeżewski Jan, z Miechowa;
Kwiecień Andrzej, z Marchocic;
Szwaja Wawrzyniec, z Książa Wielkiego;
Dróżdż Franciszek, z Kaliny Małej;
Doboszyński Franciszek, z Trątnowic;
Gawęcki Franciszek, z Grębocina;
Byszewski Teofil, z Makowa;
Gzowski Łucyan, z Rzędowic;
Arendarski Antoni, z Józefowa;
Kwiecień Jan, z Mazurówki;
Słabiak Stanisław, z Miechowa;
Nowakowski Wiktor, z Miechowa;
Sklenarski Jan, ze Słomnik;
Potok Selik, z Gluz.

C. i k. Komendant powiatu:

FRANCISZEK PREVEAUX, Pułkownik, m. p.

Kraków. — Druk W. L. Anczyca i Spółki.